

Sygnatura akt VI Ka 267/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **19 czerwca 2015** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Krzysztof Ficek (spr.)

Sędziowie SSO Arkadiusz Łata

SSO Marcin Schoenborn

Protokolant Sylwia Sitarz

przy udziale Krystyny Marchewki

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2015 r.

sprawy **M. N.** ur. (...) w T.

syna K. i A.

oskarżonego z art. 57§1 kks

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 15 grudnia 2014 r. sygnatura akt IX W 602/14

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 635 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że podwyższa wysokość kary grzywny do 400 zł (czterysta złotych);
2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione w postępowaniu odwoławczym w kwocie 20 zł (dwadzieścia złotych) i wymierza mu jedną opłatę za obie instancje w kwocie 40 zł (czterdzieści złotych).

Sygn. akt VI Ka 267/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 15 grudnia 2014 roku sygn. akt IX W 602/14 uznał oskarżonego M. N. za winnego popełnienia wykroczenia skarbowego z art. 57 § 1 kks i za to wymierzył mu karę 200 złotych grzywny. Nadto oskarżonego obciążył wydatkami postępowania i zwolnił go od ponoszenia opłaty. Orzekł również o kosztach obrony świadczonej na pewnym etapie postępowania oskarżonemu z urzędu

Apelację od tego wyroku wywiódł oskarżyciel publiczny I Urząd Skarbowy w G.. Zaskarżył przedmiotowe orzeczenie w zakresie wysokości orzeczonej kary grzywny i zarzucił rażąco niewspółmierność orzeczonej oskarżonemu kary grzywny w stosunku do okoliczności wpływających na wymiar orzeczonej kary grzywny za wykroczenie skarbowe, w szczególności rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu zabronionego, rodzaj i stopień naruszenia ciężącego na sprawcy obowiązku finansowego.

Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gliwicach.

Sąd Okręgowy stwierdził, co następuje :

Apelacja I Urzędu Skarbowego w G. okazała się zasadna w zakresie podniesionego zarzutu rażącej niewspółmierności kary.

Ponieważ środek odwoławczy akceptuje ustalenia faktyczne Sądu I instancji, a w konsekwencji nie kwestionuje winy i sprawstwa oskarżonego, wystarczy wskazać, że Sąd Rejonowy w pełni zasadnie przypisał oskarżonemu popełnienie wykroczenia skarbowego z art.57 § 1 kks.

Przechodząc do zarzutu środka odwoławczego podzielić trzeba twierdzenie apelującego, że kara grzywny w kwocie 200 złotych jest rażąco niewspółmierna w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu oraz stopnia jego zawinienia. Brak jest zatem adekwatności, która powinna istnieć pomiędzy tymi przesłankami a rodzajem i wysokością kary, a tylko wtedy można uznać, że kara jest rozstrzygnięciem sprawiedliwym.

Decydując o karze grzywny w kwocie 200 złotych Sąd Rejonowy de facto oparł się na jednej bezspornej okoliczności, a mianowicie uiszczeniu przez oskarżonego przed rozprawą zaległego podatku. Takie zachowanie oskarżonego niewątpliwie przemawia na jego korzyść, ale nie może być jedyną przesłanką rozstrzygnięcia o karze. Oskarżony zaległość podatkową uiszczył na dwa dni przed rozprawą, po tym jak skutecznie przez ponad dwa lata unikał jej zapłacenia. M. N. nie tylko zaniechał terminowego płacenia podatku od środków transportu, ale również w toku postępowania przygotowawczego utrudniał jego tok nie stawiając się na wezwania I Urzędu Skarbowego w G.. Również okoliczności dotyczące przypisanego wykroczenia skarbowego przemawiają przeciwko karze grzywny w niskiej wysokości 200 złotych. Zasadnie pisze skarżący, że okres zarzucany (przypisany) oskarżonemu jest stosunkowo długi, bo obejmuje rok. Poza tym również kwota uszczuplenia podatkowego nie była niewielka, bo wyniosła 8.930 złotych. Nie sposób też przyjąć, by wymierzona kara spełniła cel wychowawczy i zapobiegawczy wobec oskarżonego, a także w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Z tych to powodów Sąd odwoławczy podzielił zarzut apelacji. Jednocześnie uznał, że nie ma potrzeby uchylania zaskarżonego wyroku i przekazywania sprawy do ponownego rozpoznania. W świetle art.437 § 2 kpk w zw. z art.113 § 1 kks możliwa była zmiana zaskarżonego orzeczenia poprzez podwyższenie wysokości kary grzywny do kwoty 400 złotych. Ustalając wysokość kary grzywny Sąd odwoławczy kierował się żądaniem oskarżyciela publicznego przedstawionym w głosach stron (k.105v. przedstawiciel I Urzędu Skarbowego w G. domagał się kary grzywny w kwocie 400 złotych).

Kara 400 złotych grzywny uwzględnia wszystkie okoliczności, o których mowa w art.12 i 13 kks. Uwzględnia także stosunki majątkowe i rodzinne oskarżonego oraz jego dochody i możliwości zarobkowe. Oskarżony prowadzi działalność gospodarczą, uzyskuje miesięcznie około 2000 złotych netto, ma jedno dziecko na utrzymaniu.

W pozostałym zakresie Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. Zgodnie z art. 635 kpk w zw. z art.113 § 1 kks oskarżonego obciążył wydatkami postępowania odwoławczego w kwocie 20 złotych i jedną opłatą za obie instancje w wysokości 40 złotych.